

Anläggningsavgift för senare tillkommen vattentjänst

Två fastighetsägare ägde en fastighet som sedan länge var ansluten till det kommunala vattennätet. Fastigheten var däremot inte ansluten till kommunalt avlopp, trots att det fanns en förbindelsepunkt för spillvatten sedan 1970-talet. Tidigt under 2006 beslutade kommunen att fastigheten skulle anslutas till det kommunala avlopps nätet och utkrävde därför anläggningsavgift enligt taxa.

Statens VA-nämnd hade i ett tidigare beslut fastställt fastighetsägarnas avgiftsskyldighet. I detta ärende yrkade fastighetsägarna att VA-nämnden skulle fastställa att anslutningsavgiften sänks till en rimlig nivå som i vart fall inte överstiger 100 % av VA-taxans totala avgift för renvatten och spillvatten. Kommunen bestred yrkandet.

Fastighetsägarna menade att av kommunen krävd anläggningsavgift är oskälig eftersom man debiteras 70 % av full anläggningsavgift varje gång ett ändamål tillkommer, vilket i deras fall blir 140 % av full avgift. Detta kan inte anses vara förenligt med vattentjänstlagens krav på en skälig och rättvis avgiftsfördelning. Att betala 100 % kunde vara skäligt i deras mening.

VA-nämnden menade att det är tydligt att ytterligare anläggningsavgift ska betalas när en fastighet genom anslutning får tillgång till ytterligare en vattentjänst. Men avgiften måste ha stöd i tillämplig taxa och motsvara kravet på en skälig och rättvis avgiftsfördelning.

VA-nämnden konstaterade att det inte klart framgår i aktuell kommuns VA-taxa vilken avgift som ska betalas när en fastighet redan är ansluten till en vattentjänst och senare ska anslutas till ytterligare en. Att samma avgift ska tas ut från en fastighet som tidigare anslutits till en vattentjänst och då redan betalat 70 % av full avgift för den anslutningen, är uppenbarligen i enlighet med kommunens tillämpning av taxan men kan inte sägas framgå av denna. I brist på särskild reglering av denna situation i taxan så får en tolkning göras av vad som återstår att betala sedan 70 % erlagts av full avgift. Det som motsvarar tidigare erhållen reduktion, dvs. 30 % av full avgift, kan vara rimligt att begära. Ett sådant avgiftsuttag motsvarande erhållen reduktion är dessutom vanligt förekommande i VA-taxor och överensstämmer med de basförslag till VA-taxor som tagits fram av Svenskt Vatten. En så kraftig avgiftsökning som tillämpas i kommunen när anslutning sker vid olika tidpunkter bör framgå av taxan på ett tydligt sätt. En otydlighet i detta avseende får gå ut över kommunen.

Att en sammanlagd anläggningsavgift kan komma att överstiga 100 % av full avgift när anslutning till vattentjänster sker vid olika tidpunkter behöver i och för sig inte strida mot kravet på skälig och rättvis avgiftsfördelning. En huvudman som på fastighetsägarens begäran inte ansluter till samtliga vattentjänster vid ett och samma tillfälle kan t.ex. ha rätt att ta ut extra avgift för den fördyring som uppstår av att fastighetsägaren senare begär anslutning till återstående vattentjänster.

I detta fall hade anslutning till kommunens spillvattenledning inte aktualiserats av önskemål från fastighetsägaren utan på kommunens krav.

Eftersom det inte hade framkommit vad tidigare fastighetsägare hade betalat i anläggningsavgift för renvatten och då kommunen inte hade gjort gällande att avgift för renvatten tagits ut på annat sätt än vad som framgick av aktuell taxa, så utgick VA-nämnden

från att en avgift om 70 % erlagts. Därmed fann VA-nämnden att kommunen inte kunde kräva ut en anläggningsavgift för spillvatten som var större än 30 % av full avgift.

BVa 49, Va 81/07

Rita Lord